Biblioteca municipală Tîrgu-Mureș

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXVIII — Nr. 7162 | 4 PAGINI 30 BANI | Vineri 1 septembrie 1972

O NOUĂ MEDALIE OLIMPICĂ CUCERITĂ DE SPORTIVII ROMÂNI

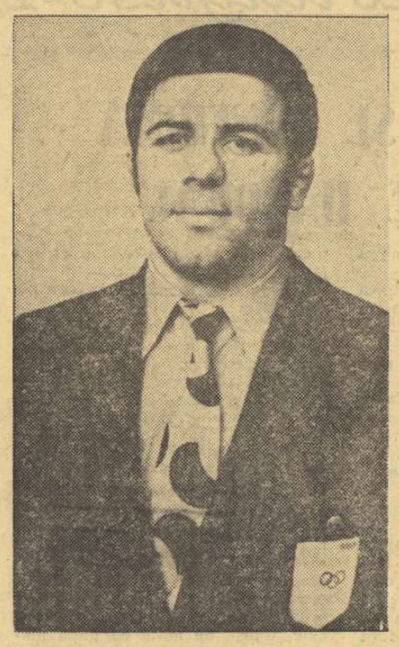

Luptătorul VASILE IORGA – pe treapta a treia a podiumului, la categoria semimijlocie

Născut la 12 februarie 1945, la Brăila. Înălțimea — 1,71 m, greutatea — 84 kg. Lăcătuș la Uzinele de utilaj greu „Progresul" Brăila. A început să practice luptele libere în anul 1962, în cadrul asociației sportive Progresul Brăila, avîndu-l antrenor pe Alexandru Tătaru. În 1965 a fost pentru prima dată selecționat în lotul reprezentativ al țării. Sub îndrumarea atentă a antrenorului emerit Ion Crișnic, luptătorul brăilean și-a desăvîrșit măiestria sportivă.

Din 1969 și pînă anul acesta Vasile Iorga a cucerit mereu titlul de campion al țării. Primul său succes pe plan internațional l-a repurtat la campionatele europene din 1970 (Berlin) cînd a cucerit medalia de bronz. Apoi la campionatele mondiale din același an — la Edmonton — a obținut tot medalia de bronz, succes pe care avea să-l redditeze la ediția de anul trecut la Sofia.

ÎNTRECERILE DE LUPTE LIBERE AU LUAT SFÎRȘIT

UN BILANȚ RODNIC AL REPREZENTANȚILOR NOȘTRI

După cinci zile de dispute, în sala nr. 8 din Messegelände, a luat sfîrșit maratonul luptelor libere. Pentru prima dată o competiție de mare amploare la lupte s-a desfășurat de-a lungul atîtor zile, majoritatea concurenților fiind nevoiți să se mențină, cu mari eforturi, în limitele categoriilor lor de greutate. Subliniem în acest sens că unii luptători au renunțat la 7—9 kilograme pentru a ajunge la categoriile respective. Printre aceștia s-a numărat și românul Petre Cearnău care a „slăbit" nu mai puțin de 8 kg. Dar, dincolo de această dificultate, la München, după cum apreciază toți specialiștii prezenți, confruntările au fost extrem de drastice. Numeroși luptători cu impresionante cărți de vizită, medaliați la Jocurile Olimpice, campionate mondiale și europene nu și-au putut apăra cu succes reputația, fiind învinși sau chiar eliminați din competiție înaintea tururilor finale. Bunăoară la categoria semimuscă, medaliatul cu [illegible]gint la ultima ediție a campionatelor mondiale, mongolul Jamsram Bzarraghtcha a fost eliminat după numai două tururi. Iranianul Mohamed Ghorbani, campionul mondial al categoriei mucă și bulgarul Beiu Baev, clasat pe locul secund, au ieșit și ei din concurs după tururile I și II. Campionul mondial al categoriei ușoare, Iuri Gușov (U.R.S.S.) a fost eliminat în turul IV. La aceeași categorie, cunoscutul luptător francez Daniel Robin — cîștigător al medaliilor de argint la ambele stiluri la Ciu-

Ion OCHSENFELD

(Continuare în pag. a 4-a)

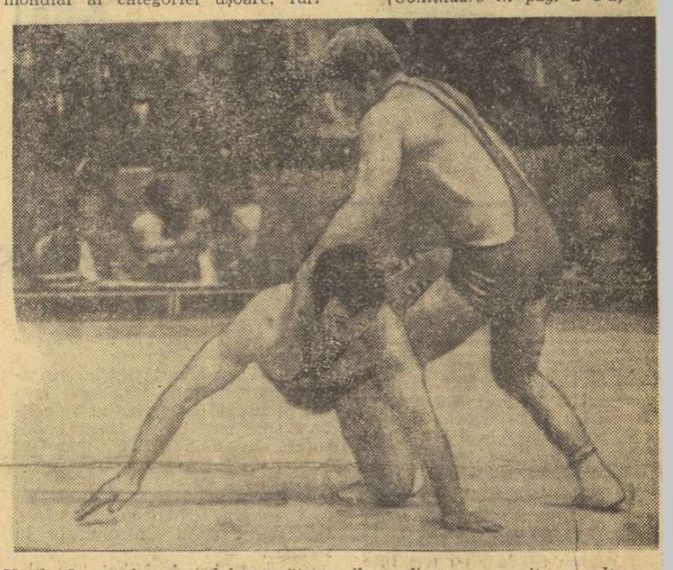

Vasile Iorga, *în secundele următoare îl va fixa cu umerii pe saltea pe elvețianul Jimmy Martinetti, obținînd victoria prin tuș.*

Telefoto : AGERPRES

A XX-a ediție a JOCURILOR OLIMPICE DE VARA

München • 26 august - 10 septembrie 1972

NE ESTE DOR DE... AUR!

Privim la atletism și scriem, în același timp căci ora de telex cu Bucureștiul e aproape. Ne presează graficul orar al apariției ziarului care este amenințător chiar și aici departe de tipografie. Iat-o pe Viorica pregătindu-se de săritură. Agitată, nervoasă chiar, a avut, la un moment dat, locul al treilea. Perspectivă pentru o medalie de bronz. Dar îi lipsesc numai cinci centimetri de la 6,48 la 6,53 m, pentru a-și încheia cariera sportivă glorioasă cu încă o medalie olimpică. Ea continuă să lupte sub privirile și aplauzele admirative ale celor 80 000 de spectatori care umplu stadionul olimpic. Fantastic ecou are atletismul în inimile oamenilor. Abia a început și Mark Spitz, Roland Matthes, Shane Gould și compania din copleșitorul bazin de înot au trecut pe planul al doilea, deși am putea spune că fiecare sport are credincioșii săi, oameni specializați sau simpli admiratori care au venit de la mari distanțe pentru a-și vedea un idol sportiv într-o întrecere de cîteva minute.

Clipe de încordare în stadionul olimpic. Aleargă Borzov în preliminarii. Pentru a doua oară. De această dată împotriva unui american. Va reuși oare Borzov să stăvilească o supremație americană aproape absolută în ultimii ani? Pînă în prezent el se dovedește în stare de o asemenea performanță. Iată, l-a învins pe Taylor și a reușit 10,07 secunde. La această Olimpiadă cronometrajul electronic a atins perfecțiunea. Miercuri am văzut cea mai senzațională departajare din istoria întrecerilor sportive. La cursa de 400 m mixt la înot, cîștigătorul — suedezul Larsson și învinsul, americanul Tim McKee au fost departajați de... două mimi de secundă, care transformate în unități ale metrului înseamnă că Larsson a atins peretele bazinului, la sfîrșitul epuizantei curse, cu 3,2 milimetri înaintea lui McKee. Nu, nu este nici o greșeală. Numai trei milimetri!... Fără faimosul sistem electronic Siemens, despre a cărui funcționare vă vom informa într-un reportaj viitor, egalitatea ar fi fost perfectă.

Astăzi luptătorul Vasile Iorga a cucerit a treia medalie olimpică a delegației noastre, la lupte libere, prima medalie obținută în acest sport de către luptătorii români. Sînt foarte prețioase aceste medalii de argint și de bronz: cîți n-ar dori să le aibă, dar parcă ni s-a făcut dor de o medalie de aur, de aceste medalii strălucitoare care dau ordinea clasamentului neoficial pe medalii. La anterioara Olimpiadă, Viorica Viscopoleanu deschidea drumul celor patru medalii de aur românești. După patru ani în atletismul nostru nu s-a găsit o urmașă care acum să poată concura la nivelul primelor trei locuri. Nu s-a petrecut la această probă ceea ce a fost posibil la aruncarea discului, probă la care Lia Manoliu are acum urmașe demne de ea. Dar aurul îl așteptăm nu numai de la atletism, pentru care vor lupta Argentina Menis, Carmen Ionescu și Carol Corbu; ci și de la alte sporturi, în primul rînd de la lupte greco-romane, caiac-canoe, handbal, tir și, cine știe, scrimă, box...

Astăzi a fost o zi normală pentru sportivii noștri. O zi în care comportarea lor a fost la nivelul așteptat. Luptătorul Iorga ne-a produs o mare satisfacție pentru că, accidentat fiind în preziua finalelor, după ce n-a dormit întreaga noapte, astăzi s-a comportat la acel nivel care se poate numi, fără exagerare, eroism sportiv. Apoi, canotorii noștri, pe splendida pistă de apă a stadionului nautic, în aplauzele a 40 000 de spectatori, și-au cîștigat dreptul la finale, cu întreaga flotilă a acestui sport. Trei echipaje de bravi flăcăi, puternici, dîrzi, care — sîntem siguri — că și în finale, vor lupta la fel împotriva unor adversari recunoscuți superiori prin performanțe. Cu ce alt prilej mai bun, de autodepășire, se pot întîlni falnicii noștri canotori, decît cu un concurs olimpic care îți mobilizează ultimele fibre ale ființei, ultimele resurse omenești. Cel puțin schiful de patru a fost impresionant prin forța care a arătat-o. În acele clipe păreau de neînvins, oricine le-ar fi stat în cale.

Aurel NEAGU

München, 31 august.

Ultima partidă, sau penultima, cine știe, din meciul secolului, dintre Spasski și Fischer, este jucată, cu asemenea șahuri gigantice, în satul olimpic de la München. De data aceasta spectatorii lipsesc fiind la competiții și la antrenamente, dar în minutele de răgaz numărul lor ca și al șahiștilor este cu mult mai mare.

Foto : RADU CRISTESCU (Agerpres)

ATLETISMUL A DEVENIT CAPUL DE AFIȘ AL J.O.

Fascinația pe care o exercită atletismul asupra publicului nu a fost niciodată mai strălucit demonstrată decît în această dimineață însorită, pe stadionul Olimpic din München, care a înregistrat — la o aparent anostă reuniune atletică, compusă din calificări și serii — fantastica sumă de **78.500 de spectatori plătitori!!** Cifrele acestea oferă subiect de meditație pentru cei ce prezic agonia lumii olimpice. A fost, în orice caz — după startul impetuos și, desigur, interesant al natației — cel mai frumos moment de pînă acum al acestor Jocuri. Biruința atletismului în gama de preferințe a publicului a fost netă. Este ceva extraordinar să vezi aproape optzeci de mii de oameni — și scriem din nou acest număr în litere cu o explicabilă plăcere — aplaudînd frenetic eforturile unor concurenți, adesea anonimi pentru ei, de a se califica abia în primele faze ale întrecerii propriu-zise, cum a fost cazul la 100 m, unde s-au disputat nu mai puțin de 12 serii.

Două probe de calificare ne-au interesat în mod deosebit pe noi, cele rezervate atletelor: la săritura

HEIDI ROSENDAHL

în lungime și la aruncarea suliței. Viorica Viscopoleanu și Elena Vintilă nu au avut nici un fel de dificultate în a se califica. Campioana noastră a sărit 6,39 m., iar Vintilă — 6,30 m., adică exact atît cît cerea baremul.

La aruncarea suliței lupta a fost mult mai îndîrjită pentru calificare. Tînăra Eva Ileana Zörgö a reușit splendida performanță de a se califica, încă de la prima aruncare cu 54,34 m. (record personal). În schimb, Marion Becker, în care se puneau mari speranțe, nu a manifestat vigoarea și dorința fermă, necesare pentru a obține promovarea în finala probei. Prima ei aruncare a fost de aproximativ 45 m., dar dîndu-și seama că e slabă a depășit voluntar linia elanului. Apoi, cu un elan prea scurt, lipsită — evident — de voință, a aruncat 48,70 m., pentru ca, în ultima încercare, să realizeze 50,74 m, firește, insuficient pentru a se califica.

În categoria necalificatelor se află, în mod surprinzător, o seamă de favorite, printre care campioana olimpică din 1968 Angela Renky-Nemeth, campioana europeană din 1971 Daniela Jaworska, Nina Marakina, Ameli Koloska (a doua la C.E. de la Helsinki).

După-amiază, stadionul a fost plin pînă la refuz. Vorba aceea, un ac să fi vrut să arunci și n-aveai unde! Spectatorii, a căror majoritate o formează, firesc, localnicii, au exultat la prima săritură din concurs a marii lor speranțe, Heidi Rosendahl. Această încercare a măsurat 6,78 m și avea o puternică strălucire de... aur. Aceiași spectatori, dar încă și alții, au aplaudat la fel de călduros încercarea a doua a recordmanei mondiale, cea de 6,76 m, așteptînd un rezultat mare. Speranța acestui rezultat nu s-a mai împlinit, iar cea a victoriei atletei vest-germane fiind, la un moment dat, chiar, amenințată. Campioana balcanică, atleta bulgară Diana Iorgova, a obținut, în a patra săritură, 6,77 m, și a beneficiat de dreptul de a fi fost ultima pe foaia de concurs a finalei. Iorgova

(Continuare în pag. a 4-a)

O ZI FRUMOASĂ PENTRU CANOTAJUL ROMÂNESC

Toate cele trei echipaje — calificate în finale!

Canotajul românesc a trăit joi o zi frumoasă la Oberschleissheim. Venit cu o carte de vizită modestă (un singur loc șase la Roma, în proba de 2+1, echivalent cu un singur punct în întreaga istorie a J. O.), acest David Copperfield al apelor noastre, în comparație cu prinții caiacului și ai canoei, s-a emancipat, reușind performanța de a intra cu toate cele trei echipaje în finale.

Gala semifinalelor a fost aminată cu peste o oră, din cauza vîntului puternic. În momentul în care viteza vîntului a ajuns doar la... 5,5 m pe secundă, s-a anunțat începerea întrecerilor. **Prima noastră cursă** (a doua probă a programului), cea a schifurilor de 2 fără cîrmaci ne-a produs multe emoții. Pînă la 1500 m, **Ilie Oanță și Dumitru Grumuzescu** s-au aflat în poziția a patra (în frunte — polonezii și elvețienii), făcînd față cu dificultate strocului ridicat al echipajului vest-german, stimulat de cei peste **40 000 de spectatori.** Dar, în finiș, cei doi schifiști români au avut resurse mai multe, învățînd din lecția seriilor de duminică, atunci cînd rataseră victoria în urma unui start peste puterile lor. Astfel ambarcația noastră, evoluînd mai bine tactic, s-a calificat cu multă siguranță, sosind la peste două secunde înaintea echipei americane, iar ramerii vest-germani (sufocați de duelul cap la cap purtat cu Oanță și Grumezescu pe o porțiune de 300 m) au sfîrșit epuizați, pe ultimul loc. **Iată rezultatele** complete ale semifinalelor probei de **2 fără cîrmaci** (cu mențiunea că primele trei echipaje din fiecare semifinală au obținut dreptul de a concura pe cele șase culoare ale finalelor de simbătă): **S 1 — 1. Polonia** (Broniek—Slustarski) 7:42,41, **2. Elveția** (Bachmann—Fischer) 7:44,91, **3. România** (Oanță—Grumezescu) 7:47,77, 4. S.U.A. 7:50,26, 5. Norvegia 7:57,27, 6. R. F. a Germaniei 8:06,06; **S II — 1.R. D. Germană** (Brietzke—Mayer) 7:40,58, **2. Olanda** (Luynenburg—Stokvis) 7:41,86, **3. Cehoslovacia** (Lakomy—Zapletal) 7:45,11, 4. U.R.S.S. 7:46,18, 5. M. Britanie 7:56,59, 6. Iugoslavia 8:01,58.

Apoi, după desfășurarea interesantei curse de simplu, **au luat startul campionii mondali Ștefan Tudor și Petre Ceapura** (cîrmaci — **Ladislau Lovrenschi**), în **a doua semifinală a probei de 2+1.** Această dispută

Ioan CHIRILA

(Continuare în pag. a 4-a)

O MEDALIE SCĂPATĂ PRINTRE DEGETE...

ȚIU PROMITE, ÎNSĂ, O REVANȘĂ ÎN PROBA PE ECHIPE A FLORETIȘTILOR

Pentru Mihai Țiu turneul final al probei individuale de floretă a avut cîteva momente cruciale. Accesul său în finală nu a fost o surpriză pentru că de-a lungul fazelor anterioare micuțul nostru floretist a intrat fără dubii, în aprecierea specialiștilor, printre favoriți. Aprecieri confirmate de debutul său în finală cu două victorii: la polonezul Marek Dabrowski și la francezul Christian Noel. Următorul său asalt, contra lui Vladimir Denisov, a fost primul moment decisiv de care vorbeam. Cu viteză fulgerătoare în atac, cu reflexele sale recunoscute care îi permit să anticipeze tentativa de atac a adversarului, Țiu l-a condus pe Denisov cu 3—1, dar, după aceea, tratînd prea superficial propriile sale atacuri, a fost egalat și întrecut cu 5—3.

Șansele încă nu erau pierdute cînd a venit meciul său cu Jenő Kamuti (Ungaria). Experimentatul floretist maghiar, care concura, în acel moment, încă la medalia de aur, a fost surprins de dispoziția trăgătorului român pentru răsturnarea ierarhiilor. Deși condus cu 3—1 și 4—2, Mihai Țiu — cu stilul său acrobatic, presărat cu sărituri și atacuri neașteptate — a reușit, în fața unui Kamuti uluit, să refacă handicapul și să restabilească echilibrul pe verticala tuburilor luminoase de marcaj. La 4—4, tot Țiu atacă dezlănțuit, intuind posibilitatea unei mari victorii, dar primele sale două tentative se încheie cu tușuri considerate de arbitrul italian Guido Malacarne drept lovituri în zone nevalabile. Oarecum descumpănit, Țiu suportă cu greu atacul fulgerător al rutinatului Kamuti și pierde asaltul care îl propulsează pe maghiar spre medalia de argint. În orice caz, specialiștii au considerat că asaltul Țiu—Kamuti a fost cea mai disputată și mai frumoasă dintre întîlnirile turneului final.

Ultimul asalt al serii, înaintea ceremoniei premierii, a adus pe planșă, din nou, pe Țiu în fața ce-

Victor BANCIULESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

GRUIESCU ȘI CUȚOV ÎNVINGĂTORI

În gala de aseară au urcat în ring și doi pugiliști români. În limitele categoriei muscă **Constantin Gruiescu** a susținut o întîlnire dificilă în compania boxerului turc Sononur, pe care l-a întrecut la puncte.

Calistrat Cuțov, la categoria ușoară, a avut o evoluție remarcabilă în fața unui sportiv dîrz și combativ, reprezentantul Ugandei, Muluri. Africanul a expediat numeroase laterale pe care, atent, Cuțov le-a eschivat cu promptitudine, contraatacînd eficace cu lovituri la corp și la figură. Victoria la puncte a fost acordată, în unanimitate, campionului nostru.

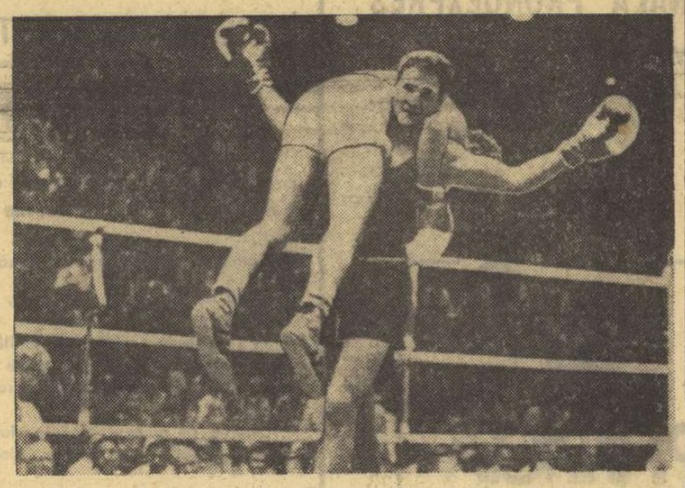

Generos cu învinsul său, boxerul spaniol de categoria cocoș Juan Rodriguez *îl poartă pe umeri pe francezul* Aldo Cosentino *după ce l-a eliminat din competiție.*

Telefoto : AGERPRES

PENTRU MECIUL DE DUMINICĂ, CU AUSTRIA:

REPREZENTATIVA DE FOTBAL S-A ANTRENAT IERI LA CRAIOVA

● Cu tricolorii, de la București spre Cetatea Băniei ● Iordănescu — indisponibil ● Interes mare pentru meci

CRAIOVA, 31 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Pe cu totul alte itinerarii față de trecutul sezon, și avînd ca țintă finală campionatul mondial, fotbaliștii din lotul național au început deplasările: inițial, miercuri, ei au avut de parcurs o rută mai scurtă, 60 km pînă la Oltenița (o datorie mai veche de îndeplinit), pentru ca joi, Dinu, Răducanu, Dobrin, Domide, Lucescu et. comp. să se îndrepte cu autocarul, spre Craiova, orașul care găzduiește, duminică, meciul amical România—Austria.

Ne-am aflat alături de tricolori în „Setra" care, în patru ore — cu două escale la Pitești și Scornicești —, a străbătut distanța de cca. 250 km. Au fost ore de companie plăcută, timp arhisuficient pentru a nota cîte ceva pentru cititorii noștri.

Să începem prin a furniza datele absolut necesare: în autocar au luat loc 16 jucători: **Răducanu și Stan — portari; N. Ionescu, Dinu, Dobrău, Antonescu, Deleanu, Velea — fundași; Radu Nunweiller, Hajnal — mijlocași, Lucescu, Dembrovschi, Dobrin, Domide, Marcu și Fl. Dumitrescu — înaintași.** Cu **Sătmăreanu** ne-am întîlnit la Craiova, el venind aici singur, cu un autoturism, așa cum o va face sîmbătă și **Dumitru,** reținut acasă, pentru examene. Astă-seară e așteptat să sosească de la Izmir brașoveanul **Adamache,** cu care numărul selecționabililor pentru partida cu Austria va crește la 19. A rămas la București stelistul **Iordănescu,** devenit indisponibil după meciul cu C.F.R. Cluj.

Am discutat, între timp, și cu **Angelo Niculescu** care, după verificarea de la Oltenița, **s-a arătat satisfăcut de evoluția apărării imediate, îndeosebi a lui Sătmăreanu, cel fixat, deocamdată să joace fundaș central dreapta. Mijlocașii, cu excepția lui Hajnal, și o parte dintre înaintași,** a apreciat, în continuare, Angelo Niculescu, **nu s-au angajat la efort cu toată capacitatea lor, evoluînd în nota cu care abordează de obicei jocurile amicale de la mijlocul săptămînii.**

...Și, aproape pe nesimțite, la amiază, am ajuns în orașul lui Oblemenco și al lui Angelo Niculescu. În plin centrul Craiovei, autocarul cu componenții lotului a fost reperat de localnici, care îl pîndeau de pe la ora 12. Cînd „Setra" a stopat în fața hotelului, numeroși iubitori ai fotbalului au înconjurat autocarul, dăruind cu generozitate aplauzele lor fiecăruia dintre jucători.

După-amiază, localnicii s-au reîntîlnit cu tricolorii la stadionul Central, unde aceștia au efectuat un antrenament ușor, de menținere. A participat și Dembrovschi, care acuză tot mai puțin entorsa suferită duminică.

Și o ultimă relație: aici timpul s-a menținut închis toată ziua, spre seară chiar a plouat, dar fără repercusiuni în ceea ce privește cererea de bilete. **Augustin Brînduș, președintele C.J.E.F.S.,** care ne-a întîmpinat la sosire, ne spunea: **„N-avem stadion care să satisfacă toate cerințele pentru meciul România—Austria".**

G. NICOLAESCU